

VERTIMO RAŠTU KONKURSAS

JUVENES TRANSLATORES 2011

Nurodymai

Šiame lape pateiktoje lentelėje didžiosiomis raidėmis įrašykite reikiamus duomenis.

Kituose lapuose rašykite vertimą. Rašykite eilutėse ir neperženkite paraščių ribų. Kiekvieno lapo viršuje nurodytoje vietoje įrašykite mokyklos registracijos numerį, moksleivio numerį duomenų bazėje ir lapo numerį (lapo numeris / visas vertimo lapų skaičius).

Kalba, iš kurios verčiama Anglų kalba	Kalba, į kurią verčiama Lietuvių kalba
Šalis Lietuva	
Mokyklos registracijos numeris 324 Moksleivio numeris duomenų bazėje (nurodytas patvirtinamajame e. laiške) 1597	
Mokyklos pavadinimas Mažeikių Gabijos gimnazija	
Moksleivio vardas ir pavardė Lukas Šalasevičius	

Mokyklos registracijos numeris 324

Moksleivio numeris duomenų bazėje 1597

Padėk sau padėdamas kitiems

Pirmieji ašei savanorystės mėnesiai buvo tikras jausimų sūkurys. Pradėjęs savanorišką veiklą aš nežinojau net ko tikėtis, todėl buvau labai įsitempęs. Sutinku, treniruocių laikotarpis buvo lengvas, bet juk ne visada viskas vyksta pagal planą. Pradinis jaudulys greitai išblėso, bet tikriausiai tik todėl, kad tęsiau darbą iki baklo ir laiko jaudulini virai nelikdavo! Kiti komandos nariai buvo tiesiog nepakartojami. Projekto organizatoriai man nuodugniai viską išaiškino ir davė galybę patarimų. Tai iš tiesų nuostabūs, savo darbui visiškai atsidavę, entuziastiški ir kantrūs žmonės.

Tiesą sakant, man dar niekada nėra tekę lankyti senelių namuose, tačiau tuju paraišinti, jog ten labai graži: įrengti puikūs bendri kambariai, bendra virtuvė ir nuostabus sodas. Tačiau svarbiausia – ten be galo jauku. Yra labai daug dalykių, kurių aš net nežinojau apie senatvę. Neskaitant suikatos problemų (akivaizdu, jog suikata „susilubuos“ senatveje),

Vieniems
 judėjimas ir silpnumas yra tikrosios negandos. Kai
 kitiems senkams reikia pagalbos atidarant stiklainį,
 skardinę ar tiesiog naudojantis puoteliais, kol kitus
 reikia palydėti iki parduotuvės, padėti apsireikinti,
 paduoti vėną ar kitą daiktą, ir žinoma padėti viską
 parnešti. Kartais šie žmonės paridavo izalius, supykšta,
 bet tik ant saugų, o savanorių paslaugius darbus
 visuomet labai vertina. Seneliams ypač patinka,
 jei mes juos nuvedame į kavinukę ar tiesiog
 pasiūlome parivaikščioti parke. Sauniamra yra tai,
 jog šie žmonės yra sukaukę didelę puikių ir įdomių
 gyvenimo istorijų lobyną. Seniau penktais ir
 šeštais dešimtmečiais man atrodydavo labai seniai
 tolimi laikai, apie kuriuos susinoti galiau tik
 skaitydama knygas ar žiūredama nespalvotus
 filmus. Tačiau paklausęs senelių istorijų gelėdavau
 įsivaizduoti kaip žmonės gyvendavo tais laikais.
 Žinoma, savanoriantį kita, vokiečių, kalba iš pradžių
 buvo sudėtinga, o kol pripratau prie kai kurių cionykčių
 dialekto (hanis), praėjo daug laiko. Tačiau ai
 pagiliau savo vokiečių kalbos žinias, o tai-

Mokyklos registracijos numeris 324

Moksleivio numeris duomenų bazėje 1597

geriausias atlygis. Aš esu įsitikinęs, jog dabar puikiai susikalbėčiau su vietiniais. Be to, nuolatinais vietinių liaupsinimais apie tai, kokia mano vokiečių kalba gera, suteiki man patikėjimo savimi.

Deja, visi geri dalykai kada nors baigiasi. Aš jaučiuosi šiek tiek nusivinęs, jog turiu išvykti ir atsisveikinti su visais. Taip pat norėčiau pridurti, kad visi, kurie man sako savo laisvus metus praleisti keliaujant po Aziją, klydo! Metai praleisti čia, Vokietijoje, mane išmoko daug daugiau apie žmogų ir gyvenimą, nei aš kada nors būčiau išmokęs klaidiodamas Azijoje su kuprine ant pečių. Šis projektas baigsis Europos savanoriaujimo metų pabaigoje, bet jau gavau pasiūlymą apsilankyti dar kartą. Jisgu viskas klostysis kaip numatyta, kitų metų vasarą būtinai sugrįšiu. Gal baigęs universitetą aš netgi tapsiu socialiniu darbuotoju! Vienas likimas tešiu.